

Embolie centrální retinální arterie po subkutánní injekci steroidů do ušního lalůčku – klinický případ

V roce 2008 navštívil zdravý 12letý chlapec kliniku plastické chirurgie, kde mu byl do keloidní jizvy na levém ušním lalůčku aplikován subkutánní kortikosteroid tramcinolon acetonid. Během 5 minut došlo k rozvoji ztuhlosti levé tváře, hypestezii levé poloviny dutiny ústní a jazyka, ptóze levého horního víčka, závratí a téměř kompletní ztrátě zraku na levém oku. O několik hodin později se zrak výrazně zlepšil. Oftalmologické vyšetření ukázalo pokles zrakové ostrosti a mnohočetné bílé emboly v artériích sítnice levého oka. Po 3 dnech se zraková ostrost významně zlepšila. Tento klinický případ poukazuje na významné až fatální komplikace spojené se subkutánní injekcí kortikosteroidů do oblasti ušního boltce a dalších částí obličeje, např. očních víček, nosu nebo ústní dutiny. Mezi prokázané komplikace patří oční embolické příhody, které mohou vést až k ireverzibilní slepotě. Pro všechny injekce aplikované do kteréhokoliv místa v obličeji platí pravidlo aspirace a následné pomalé aplikace, aby nedošlo k protlačení embolu. V případě poruchy visu je nutné okamžité oftalmologické vyšetření a případná intervence, která zlepší zrakovou ostrost. Provádí se masáž očních bulbů a zákroky vedoucí ke snížení nitroočního tlaku, což by mělo vést k mobilizaci embolů a k obnovení průtoku krve.

[Embolic central retinal artery occlusion after subcutaneous auricular steroid injection](#)

The Lancet, Volume 387 No. 10034, 28 May 2016

Vliv městského prostředí na fyzickou aktivitu lidstva – celosvětová studie

Globální pandemie fyzické inaktivity a její důsledky vedou k úmrtí 5 milionů lidí ročně. Tato studie si klade za cíl objektivně zdokumentovat, které atributy prostředí ve velkých městech ovlivňují fyzickou aktivitu obyvatel na celém světě. Studie se zúčastnilo 6822 dospělých lidí ve věku 18–66 let pocházejících ze 14 měst v 10 zemích na 5 kontinentech. Do studie byli vybráni lidé z různých čtvrtí s odlišným socioekonomickým statusem a schopností pohybu. Zohledňovala se dostupnost veřejné dopravy a blízkosti parku v okruhu 0,5 a 1 km od bydliště účastníků. Aktivitu lidí měřil akcelerometr po dobu 4–7 dní. 4 atributy ze 6 prokazatelně a pozitivně ovlivňovaly fyzickou aktivitu – hustota obydlí, hustota křižovatek, hustota veřejné dopravy a počet parků. Vzdálenost od nejbližší zastávky veřejné dopravy a různorodost využití prostoru neměly na fyzickou aktivitu vliv. Ve čtvrtích, které nahrávaly pohybu, se lidé věnovali fyzické aktivitě v průměru 89 minut v týdnu. Ve čtvrtích s obrácenými proporcemi to bylo 68 minut týdně. Podle doporučení by se lidé měli věnovat pohybu v průměru 150 minut týdně. Studie ukázala, že prostředí, v němž žijeme, má na pohyb významný vliv, což by mělo být zohledněno při výstavbě nových měst, aby došlo k celosvětovému zlepšení fyzické kondice obyvatel planety.

[Physical activity in relation to urban environments in 14 cities worldwide: a cross-sectional study](#)

The Lancet, Volume 387 No. 10034, 28 May 2016

Top Articles:

- [Achieving universal health coverage in France: policy reforms and the challenge of inequalities](#)
- [Sustained-release dexamfetamine in the treatment of chronic cocaine-dependent patients on heroin-assisted treatment: a randomised, double-blind, placebo-controlled trial](#)
- [Network for strong, national, public health institutes in west Africa](#)